

kadastralen legger blijkt niet van eenige stichting, verbouwing of herbouw, hetgeen er op wijst, dat de meergenoemde gebouwde eigendommen reeds bij de invoering van het kadaster als pakhuizen bestonden.

De oudste in den ter Secretarie berustenden kadastralen legger voorkomende tenaamstelling luidt: Eigenaar: Gerardus Hendricus van Noij, wonende Wijnhaven.

Na diens dood werden die onroerende goederen, toen reeds bekend als pakhuizen, geboekt ten name van de Erven van G. H. van Noij.

Door scheiding in het dienstjaar 1859 kwamen de perceelen, elk voor de onverdeelde helft, aan Hendricus Mattheus Anthonius van der Ven en Maria Hendrina Marcelis weduwe G. H. van Noij, de eerstgenoemde koopman en beiden wonende te Rotterdam. Daarna (in welk jaar is ter Secretarie niet na te gaan) had overboeking plaats ten name van Johannes Antonius Marie van der Ven en Maria Hendrina Marcelis weduwe G. H. van Noij.

In het dienstjaar 1886 werden de perceelen tengevolge „afgifte van legaat” overgeboekt op naam van Johannes Antonius Marie van der Ven, koopman te Rotterdam. Later (dienstjaar 1911) komt de weduwe J. A. M. van der Ven, geboren Marie Hermine Bequin, in het hoofd van den legger voor, die de pakhuizen in het dienstjaar 1918 verkocht aan Jhr. Johannes Emanuel Alphonsus Gerardus Aloysius Marie van Rijckevorsel van Kessel, wonende te 's-Hertogenbosch.

Thans komen in den legger als eigenaren voor Petrus Adriaan van Rossem, Johannes Theodorus de Monchy en Henri Gerard Jean de Monchy, allen koopman te Rotterdam, die de panden in het dienstjaar 1922 van Jhr. van Rijckevorsel van Kessel elk voor een onverdeeld derde gedeelte hebben aangekocht.

Ten slotte blijft nog over de beantwoording van deze twee vragen: 1e in welk jaar zijn de pakhuizen gebouwd? 2e waarom heeten zij Dantzig en Riga?

Wat de eerste vraag betreft, merk ik het volgende op. De heer Mensing, die in 1801 het terrein voor het latere Dantzig kocht, was toen 77 jaar en stierf, twee jaar later, 16 Mei